

Als ik burgermeester van Amsterdam was dan zou ik allereerst de koningin en het kabinet bedanken voor het vertrouwen dat ze in mij gesteld hadden door mij te benoemen. Direct daarna zou ik een verkiezing onder de Amsterdammers uitschrijven om te zien of men mij wil hebben of iemand anders als burgervader. Anders neem je als moderne politieke functionaris de zeggenschap van de burgers niet serieus.

Mijn verkiezingscampagne “naar een nieuwe Gouden Eeuw” zou ik richten op een compleet beleid waarmee Amsterdam echt de 21^e eeuw in kan gaan. Een beleid dat dus inspeelt op de belangrijkste veranderingen die we binnenkort zullen ondergaan. Daarbij beseffend dat zowel de economische als maatschappelijke ontwikkelingen sterk bepaald worden door onze snelle overgang van de industriële periode naar de digitale periode, die zo sterk door internet wordt beheerst.

Dat houdt in dat we juist voor Amsterdam de overgang van een beleid gericht op de mainport naar een brainportgedachte snel gestalte moeten geven. Amsterdam en haar omgeving is namelijk veel beter geschikt om in de 21^e eeuw een dominante brainportrol te vervullen dan de mainportrol. Daarnaast is het rendement van geld dat aan Schiphol en de haven wordt besteed per saldo beduidend lager (en veel milieubelastender) dan geld dat in de brainportstrategie zal worden gestoken. Als Amsterdams commissaris bij Luchthaven Schiphol zal ik me maximaal inzetten om de geluidsoverlast voor Amsterdam tot een minimum te beperken in plaats van me continu te laten “chanteren” door de negatieve werkgelegenheidseffecten die beperking van de groei tot gevolg zouden gaan hebben. (Alsof investeringen van miljarden in andere plannen dan Schiphol ook geen positief werkgelegenheidseffect zouden hebben!).

Cruciaal in mijn plan is het snel op een hoogwaardige manier toegang bieden van alle Amsterdammers tot Internet. Daarbij zullen de kosten voor de gebruiker nihil moeten zijn om te zorgen dat alle Amsterdammers die toegang kunnen krijgen en niet maar een beperkt deel; dus ook de lagere inkomens en de ouderen. En als dat niet gedaan kan worden door een goed zakelijk overleg met A2000 en KPN Telecom dan zullen we dat op dezelfde manier realiseren als we in de zeventiger jaren het tvkabelnetwerk hebben aangelegd, namelijk met publiek geld.

In scholen, buurthuizen, verzorgingstehuizen e.d. zal gratis continu toegang tot Internet worden geboden. Alle Amsterdamse scholieren zullen ruim toegang tot Internet krijgen en in het bezit komen van een eigen laptop, die ook gebruikt kan worden voor ouders en grootouders.

Tegelijk besef ik dat de sterke toename van het gebruik van Internet en de enorme ontwikkelingen op het terrein van eCommerce betekenen dat fysieke plekken waar het fijn is om te vertoeven en het leuk is om anderen te ontmoeten steeds belangrijker worden. Die plekken in Amsterdam die deze rol nu al vervullen zal ik beschermen tegen verloedering of ongebreidelde vercommercialisering. Andere plekken zal ik proberen tot ontwikkeling laten komen. Met name zal ik iemand aanstellen die verstand heeft van wat een plein tot een succes maakt. Want de recente Amsterdamse historie (het oude Heinekengebouw, Max Euweplein en nu weer Museumplein) is op dat terrein niet echt hoopgevend.

Het verkeersprobleem in de binnenstad wil ik oplossen a la het alternatieve voorstel in de zestiger jaren voor de aanleg van de Metro. De grachten worden daarbij deels gebruikt voor de ondergrondse doorvoer van het verkeer en de aanleg van parkeerruimten. Op de grachten zelf zal het verkeer en de parkeerruimte sterk worden beperkt, terwijl de aanblik van de grachten door de ondergrondse bouwmethoden gelijk is aan die van vandaag.

Innovatieve plannen voor de woningbouw boven en rondom de Ringweg zal ik sterk bevorderen. Tenslotte zal ik ervoor zorgen dat bij het bestuur van Amsterdam jongeren veel zwaarder worden betrokken dan nu het geval is. Zij begrijpen veel beter wat op ons afkomt

dan de generatie boven de 30 jaar. En “last but not least”; om ervoor te zorgen dat Ajax in 2010 weer de Champions League zal kunnen gaan winnen zal ik ervoor zorg dragen dat op veel plekken in Amsterdam weer gewoon de mogelijkheid bestaat dat kleine kinderen onbezorgd een balletje kunnen trappen of slaan, zoals vroeger, toen ik op de Admiralengracht opgroeide, zo gebruikelijk was.

Ik hoop dat ik gekozen word, maar als dat niet gebeurt dan zal ik graag als ambteloos burger onder die andere burgermeester in Amsterdam blijven wonen en werken aan die Nieuwe Gouden Eeuw.